

det været foranlediget ved Feil fra Skibsførerens Side, maatte Skibets Rhederi have erstattet den hele paaførte Skade. Det er derhos udtalt saavel i Dommens Præmisser som i dens Conclusion derved, at der er givet Sikkerhed for Staden ikke i Skibsførerens Eiendele, men i selve Skibet; det samme er udtalt af alle dem, hvis Erklæring er indhentet, og der er altsaa Intet at gøre. Udgiften er 5408 Rd. 76 $\frac{1}{2}$ s., men har kun medført en Dverskridelse af 1746 Rd. 87 $\frac{1}{2}$ s. paa Contoen „til extraordinære Udgifter“, hvortil var bevilget 9000 Rd. Det kan være af liden Vigtighed, enten man udtrykker det paa den ene eller den anden Maade. Men da der foreligger et ganske bestemt særligt Factum, hvis rettlige Betydning det er om at gøre at veie, hvoraf altsaa den finansielle Følge er let isinespringende, har Udvalget troet det rigtigst at sige, at denne Udgift er afholdt, og at den altsaa definitivt er falden Statskassen til Last, og at derimod Intet findes at erindre. De under 7de Post opførte Smaasummer ere Godtgjørelse for faldte Cens og Tomarkstykker i 1849, 50 og 51, hvortil Intet var opført i Finantsloven, men som naturligtvis maa erstattes. De sidstnævnte 50,000 Rd. ere medgaaede til Anskaffelse af to Postdampskibe udover de dertil bevilgede 100,000 Rd. Den hele Udgift har forøvrigt været 167,851 Rd. 83 $\frac{1}{2}$ s.; men deraf ere de 17,851 Rd. 83 $\frac{1}{2}$ s. afholdte af Befordringsvæsenets Fond og Resten 150,000 Rd. af Statskassen. Deraf var bevilget 100,000 Rd.; altsaa er Spørgsmaalet om en Dverskridelse med 50,000 Rd., som yderligere ere udbetalte. Det er nu atter en temmelig stor Sum og en temmelig betydelig Afvigelse fra Calculen; da imidlertid Anskaffelsen af disse to Skibe er indrømmet ved Rigsdagens Bevilling af 100,000 Rd., og da der i Realiteten af de Vedkommende ikke er fundet Noget at erindre mod, at man har anseet det for nødvendigt at anskaffe Dampskibe med større Hestkraft, end oprindeligt var paataent, saa skal Udvalget ikke gøre nogen Indvending imod, at Udgiften passerer, skjøndt det er ganske vist, at en for stor Hestkraft ogsaa har Ulemper, idet den naturligtvis medfører en forøget Udgift ved Skibenes stadige

Brug, hvilket jeg kun skal bemærke, da — saavidt jeg veed — et af Skibene er det, der gaaer paa Aarhus, og ikke Saa have meent, at det var større end nødvendigt.

Besvæly: Jeg skal kun tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til den omtalte Post, angaaende Udgiften i Anledning af Skibet Patriots Bessadigelse ved det Sammenstød, der fandt Sted mellem dette Skib og Skibet Slesvig. Statsrevisionen har i sine Antegninger anført, at der paa Contoen til usorudsæelige og extraordinære Udgifter var bevilget 9,000 Rd., at Udgiften derimod har været 10,746 Rd., 87 $\frac{1}{2}$ s., saa at der er en Dverskridelse af 1746 Rd. 87 $\frac{1}{2}$ s., og har dertil føiet den Bemærkning, at forsaavidt en Dverskridelse paa denne Conto kan siges at hidrøre fra nogen enkelt Udgiftspost, er den fremkommet ved det Beløb, som har maattet gives i Erstatning for Paaseilingen paa „Patriot.“ Det har nemlig været Revisionens Anskuelse, og det er endnu min, at, naar der findes en Conto til usorudsæelige og extraordinære Udgifter, og der indtræffer en saa usorudsæelig og extraordinær Udgift som den, hvorom der her er Spørgsmaal, da er Ministeriet berettiget til at afholde Udgiften af denne Conto; kun forsaavidt det samlede Beløb paa Contoen ikke strækker til til at afholde alle de Udgifter, der ere foresaldne i Aaret, kun forsaavidt mener Revisionen, at der kan være Spørgsmaal om at indstille en Sum til Rigsdagens Billigelse. Det er jo overhovedet meget vanskeligt at afgjøre, hvilken Sum der egentlig kan siges at have foraarsaget en Dverskridelse paa en Conto, naar alle de Summer, som derpaa ere opførte, retteligen ere posterede paa samme. Revisionen har derfor meent, at Ministeriet ikke trænger til en Approbation paa, at Udgiften har været afholdt til at betale Rhederne af Skibet „Patriot“ for den stete Paaseiling, og paa at afholde denne Udgift af Contoen for usorudsæelige Udgifter. Det er kun, fordi denne Udgift tilligemed de øvrige har medført en Dverskridelse, at det har været anseet for nødvendigt, at Sagens Besømmelse kommer for Rigsdagen. Jeg mener derfor, at den Form, som Udvalget har valgt